

[Udenrigsministeren]

forbehold. Jeg vil derfor appellere til fremskridtspartiet, da vi jo grundlæggende er enige om disse ting, om vi dog ikke i fællesskab kunne sørge for, at denne konvention nu bliver ratificeret af et enigt folketing.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslaget til folketingsbeslutning vedtoges med 116 stemmer mod 10.

Fjerde næstformand (Arentoft):

Om denne vedtagelse vil der nu blive givet udenrigsministeren meddelelse.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Anden behandling af lovforslag nr. L 97:

Forslag til lov om midlertidigt statsstilskud til bygningsinvesteringer i jordbrugsbedrifter.

(Fremsat 12/1 83. Første behandling 25/1 83. Betænkning 9/3 83).

Der var stillet 4 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

§ 1, ændringsforslag nr. 1, § 2, således ændret, ændringsforslag nr. 2-4, § 3, således ændret, og §§ 4-9 vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Fjerde næstformand (Arentoft):

Lovforslaget går nu til fornyet behandling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 79:

Forslag til folketingsbeslutning om præcisering af retningslinjerne for udstedelse af visum til sydafrikanske statsborgere.

Af Riishøj (SF) m.fl.

(Fremsat 18/2 83).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Forslaget indeholder 2 elementer. For det første, at henstillingen i det nordiske handlingsprogram af 10. marts 1978 om afbrydelse af sportslige og kulturelle kontakter med apartheidregimet også skal omfatte studie- og skolemæssige forbindelser. For det andet, at sydafrikanske flygtninge, repræsentanter for befrielsesbevægelser samt ofre for apartheidstyret ikke skal være omfattet af de i handlingsprogrammet omtalte foranstaltninger.

Inden jeg nærmere kommenterer disse 2 elementer, vil jeg gerne kort gøre rede for retningslinjerne for udstedelse af visum til sydafrikanske borgere inden for det kulturelle område, således som de er udformet på basis af henstillingen i det nordiske handlingsprogram.

Som nævnt i mit svar på en forespørgsel i folketinget den 20. januar 1983 om Sydafrika opnåede de nordiske udenrigsministre på mødet i Reykjavik i marts 1982 enighed om ensartede retningslinjer for administrering af visumpligten for sydafrikanske statsborgere. Disse retningslinjer indebærer, at alle sydafrikanske statsborgere, der ønsker at deltage i kulturelle manifestationer i de nordiske lande til fordel for apartheidregimet, bør nægtes visum. I de tilfælde, hvor der ikke klart er tale om kulturelle aktiviteter til fordel for det officielle Sydafrika, vil der ved afgørelsen af konkrete visumansøgninger blive lagt følgende retningslinjer til grund:

Henstillingen i det fællesnordiske handlingsprogram er rettet til offentlige myndigheder og institutioner, ikke til private. Den vedrører kun kontakter med apartheidregimet, og ved apartheidregimet forstås i første række sydafrikanske statslige eller kommunale